

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Jeg tror i og for sig ikke, at denne lille drøftelse mellem forsvarsministeren og mig er helt spildt; vi begynder måske nu alligevel at nærme os en vis klarhed over, hvorledes vi to kan have højst forskellige opfattelser af disse ting. Jeg forstår altså, at forsvarsministeren har sat detailprojekteringsarbejdet i gang uden at have bevilling. Han har altså valgt *den* fremgangsmåde. Den forrige forsvarsminister valgte — såvidt jeg har forstået den nuværende forsvarsminister — den anden fremgangsmåde: at søge bevillingen før detailprojekteringen. Hvis den opfattelse er rigtig, er der altså sket det held for forsvarsministeren, at han — formentlig i forventning om, at de partier, som er i opposition, ikke ville sinke ham i kasernebyggeriet, medens vi ikke kunne have en lignende forventning fra vor side, da vi havde svaret — kunne tillade sig at detailprojektere, før han søgte om bevilling.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Da forsvarrets bygningstjeneste fik bemyndigelse til at gennemføre alle forberedelser til licitation vedrørende kaserneanlæg, hvortil der ikke var bevilling, benyttede jeg som forbillede den fremgangsmåde, der var anvendt af den tidligere regering ved anden lejlighed.

Skytte: Må jeg med det samme sige, at det drejer sig om et mere fredeligt emne end det, der lige har været diskuteret.

Ved fremsættelsen af finanslovforslaget kom den højtærede finansminister også ind på byrdefordelingen mellem staten, derunder den fælleskommunale udligningsfond, og kommunerne. Ministeren gjorde opmærksom på en tendens til at forøge statens andel af de samlede offentlige udgifter og tilføjede — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Ved en vurdering af, om den ændrede byrdefordeling er udtryk for en ønskelig tendens, må det efter min mening være af stor betydning, hvordan de forskellige offentlige organer finansierer deres udgifter.“

Heri er jeg enig.

Jeg vil her fremdrage to områder, hvor jeg og mit parti ønsker en anden byrde-

fordeling, netop under hensyn til hvorledes kommunerne finansierer udgifterne indenfor disse områder.

Det første er vedligeholdelse af landets vejnet, der i dag finansieres dels ved tilskud fra vejfonden, hvor hovedparten af alle afgifter, der flyder af motorkøretøjer og forbrug af benzin, samles, dels ved udskrivning af skatter i de forskellige kommunegrupper.

I spørgetiden den 18. november her i tinget har jeg haft lejlighed til at rejse spørgsmålet overfor den højtærede minister for offentlige arbejder. Her skal jeg blot af det, jeg dengang sagde, gentage, at motorafgifter, bestemt til vejformål, nu andrager større beløb, end der medgår til at vedligeholde hele landets vejnet. Alligevel udbetaltes i år til dækning af vejudgifter fra vejfonden kun et beløb, der svarer til 65 pct. af amtskommunernes og 35 pct. af by- og sognekommunernes tilskudsberettigede vejudgifter i sidste finansår. Vi finder det urimeligt, at så stor en del af vejudgifterne skal betales af skatteyderne, for sogne- og bykommuner af alle skatteydere og for amtskommuner af amtsskatteyderne, d. v. s. alle ejere af fast ejendom. Jeg vil derfor henstille og om fornødent på mit partis vegne stille forslag om, at der af vejfonden betales en større del af de samlede vejudgifter, end tilfældet er nu, f. eks. 80 pct. af amternes udgifter, som de er i det sidste finansår før udbetalingen, og mindst 50 pct. af de øvrige kommuners udgifter udregnet på samme måde.

Det andet område, jeg vil omtale, er finansiering af sygehusdriften. Bortset fra statshospitalerne, der ikke er særlig talrige, drives vore sygehuse enten af by- eller amtskommune alene eller af by og amt i fællesskab. Byggeriet betales af kommunerne alene, og det er ofte store summer, det drejer sig om. Et nyt sygehus koster vel ialt fra 50 000 kr. pr. seng og opefter.

Driftsunderskuddet, det beløb, der fremkommer, når sygekasser og patienter har betalt, hvad de skal, betales dels ved tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond, dels af kommunerne, der jo ikke har andre steder at hente pengene end ved påligning af skatter. Alle offentlige sygehusudgifter dækkes således af skatter, enten